

VRTEC.

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 3.

V Ljubljani 1. marca 1882.

Leto XII.

Lepi nébes.

Nebó, nebó !
Kakó si ti lepó !
Vska tvoja zvézdica
Je mična rajška lúčica.

Nebó, nebó !
Kakó si ti lepó !
Tvoja bela lúnicá
Srebrna je svetilnica.

Nebó, nebó !
Kakó si ti lepó !
Tvoje zlato sólnčice
Nebeško je očesice.

Nebó, nebó !
Kakó si ti lepó !
Lepši vse je večni Bog,
Je stvaril ves nebeški krog.

—*—

Zvezdi Danici.

Pozdravljam te, Daničica,
O ti presvitla zvédzica !
Prinési nam vže beli dan,
In božjo čast oznani nam !
Prehodi se okrog zemljé,
Govóri tiho na sré:
„Zaslišite ljudjé, za vas
Je ljubi Bog ustvaril nas !“

(Iz „Zgod. Danice“ 1880, I.)

—*—